ΛΕΥΚΩΜΑ

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

"Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ„

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΛΜΠΕΡΤΟΝ

ΝΟΤΙΟΥ ΑΦΡΙΚΗΣ

«ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ ΤΟΝ ΘΕΟΝ»

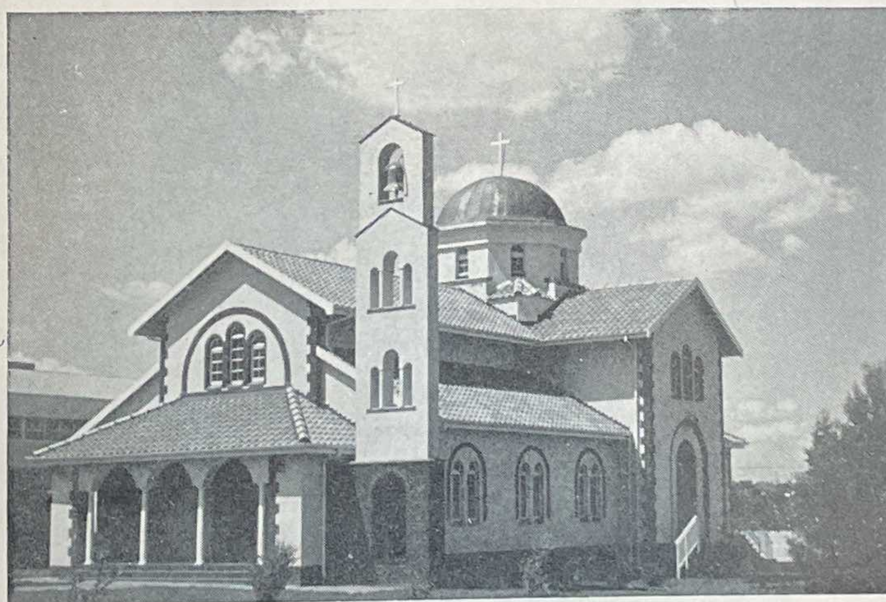
ΛΕΥΚΩΜΑ

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

"Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ"

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΛΜΠΕΡΤΟΝ

ΝΟΤΙΟΥ ΑΦΡΙΚΗΣ

«ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ ΤΟΝ ΘΕΟΝ»

“ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΟΣΤΙΣ ΜΕΝΕΙ ΕΝ ΤΗ ΑΓΑΠΗ,
ΕΝ ΤΩ ΘΕΩ ΜΕΝΕΙ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΑΥΤΩ„

ΧΡΥΣΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Κάπου μακρυὰ σὲ μιά ἄλλη γῆ σ' ἄλλους τόπους
βρέθηκαν Ἕλληνες σὰν ταξιδιάρικα πουλιά,
κι' ἀνάμεσα σ' ἄλλες φυλές, ξένους ἀνθρώπους
ὡραματίσθησαν νὰ φτιάξουν τῆς Πατρίδας τους φωλιά.

Βρῆκαν φιλόξενη τὴ μάννα γῆ νὰ τοὺς προσμένῃ
νὰ χτίσουν σπίτια, ἐκκλησίες καὶ σχολειὰ
κι' ἔτσι πιασμένοι χέρι-χέρι ἀδελφωμένοι
μέρα τὴ μέρα, χρόνο τὸ χρόνο, ἀνέβαιναν τὰ δύσκολα σκαλιά.

Κι' ἔφτασαν, ὕστερα ἀπὸ κόπους καὶ θυσίες
τὰ ὄνειρά τους νἄχουν πάρει σάρκα καὶ ὀστᾶ
νὰ ἠχοῦν τὰ σήμαντρα τὴν Κυριακὴ στὶς ἐκκλησίες
κι' ὁ ἐγγονὸς μὲ τὴ γιαγιὰ νὰ προσκυνοῦν στὴν Παναγιὰ μπροστά.

Μὲ γράμματα χρυσᾶ θὰ μείνουν χαραγμένα
τὰ ὀνόματα κείνων ποὺ στέριωσαν αὐτὴ τὴν ἐκκλησιά
λαμπάδα φωτεινὴ στ' ἄγνωστα πεπρωμένα
κληρονομιὰ χρυσῆ στὴ μέλλουσα γενιά.

Α-Ω

Στῆς γῆς μας τὰ ἀπεριόριστα σύνορα, ὅπου τὸ γλυκύλαλο κελάϊδισμα τῶν πουλιῶν, τὸ μυρωδικὸ ἄνθισμα τῶν λουλουδιῶν, τὸ μουρμούρισμα τοῦ τρεχούμενου, ὅλο ζωὴ νεροῦ, ἡ ἀκτινοβόλος δύναμις τοῦ ἥλιου μας, τὸ τρεμουλιαστὸ φεγγοβόλισμα τῶν ἄστρων, ἡ ἁρμονικὴ συνύπαρξη τῶν πάντων, φέρνει τὴ σκέψη τοῦ μικροῦ ἀνθρώπου πιὸ κοντὰ στὴν δύναμι ποὺ διέπει τὸ πᾶν καὶ ἀναφωνεῖ:

Θεέ μου! Τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας!

Η Α. Μ. Ο ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ο ΣΤ΄.

'Αριθ. 9

Τῷ 'Εντιμοτάτῳ κ. Παναγιώτῃ Ι. Σταθούλῃ υἱῷ ἐν πνεύματι λίαν ἀγαπητῷ, εὐλογίαν ἀπὸ Θεοῦ Πατρός,

Εἰς "Αλμπερτον.

Μετὰ χαρᾶς οὐ τῆς τυχούσης ἀνέγνωμεν τὴν πρὸς τὴν Α. Σεβασμιότητα τὸν Μητροπολίτην 'Ιωαννουπόλεως κ. Παῦλον ἀπευθυνθεῖσαν ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐπιστολὴν ὑμῶν, δι' ἧς πληροφορεῖτε αὐτόν, ὅτι ὁμοφώνῳ ἐπιθυμίᾳ τῆς οἰκογενείας ὑμῶν, ἀπεφασίσατε τὴν ἀνέγερσιν ἐν ὑμετέρῳ οἰκοπέδῳ 'Ιεροῦ Ναοῦ ἰδίαις δαπάναις πρὸς χρῆσιν τῶν εὐσεβῶν καὶ 'Ορθοδόξων Χριστιανῶν, ὃν προτίθεσθε νὰ δωρήσητε εἰς τὴν 'Ελληνικὴν Κοινότητα "Αλμπερτον.

Λίαν συγκεκινημένοι ἐκ τῆς ἀποφάσεως ὑμῶν ταύτης, ἐδοξολογήσαμεν τὸν Κύριον, "Οστις ἠξίωσε τὴν Κοινότητα "Αλμπερτον μιᾶς τοιαύτης ὑψηλῆς καὶ εὐγενοῦς δωρεᾶς καὶ ἐμακαρίσαμεν αὐτὴν καὶ ηὐχήθημεν ὁλοψύχως ὅπως τὸ χριστιανικὸν τοῦτο παράδειγμα παρακινήσῃ πρὸς μίμησιν τὴν νέαν γενεὰν ἥτις διὰ τοῦ βιώματος αὐτῆς, ἀποξενοῦται καθημερινῶς τῶν 'Ελληνοχριστιανικῶν παραδόσεων.

Πάνυ οὖν ἡδέως ἀποστέλλοντες ὑμῖν τάδε τὰ Πατριαρχικὰ 'Ημῶν Γράμματα, ἐκφράζομεν πᾶσιν ὑμῖν τοῖς συντελέσασιν εἰς τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τὴν Πατριαρχικὴν 'Ημῶν εὐαρέσκειαν καὶ τὰ ὁλόθερμα συγχαρητήρια ἐπὶ τῆς ὑφ' ὑμῶν καταβληθεῖσι πόνοις καὶ μόχθοις.

'Επικαλούμενοι δὲ ἐφ' ἅπασι τὴν δαψιλῆ χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος τοῦ φωτίζοντος καὶ ἁγιάζοντος τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς 'Υπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου εἰς τιμὴν τῆς ὁποίας θὰ ἀνεγερθῇ ὁ ναὸς ταῖς πατρικαῖς 'Ημῶν εὐχαῖς καὶ Πατριαρχικαῖς εὐλογίαις καταστέφοντες ὑμᾶς καὶ τοὺς Θεοφιλεῖς ὑμῶν οἴκους διατελοῦμεν

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ εὐχῶν

'Εν 'Αλεξανδρείᾳ τῇ
23ῃ Φεβρουαρίου 1972

Η ΤΡΙΦΩΤΗ ΛΥΧΝΙΑ

ΑΝΑΜΕΣΑ στ' ἄπειρα πλήθη τῶν γυναικῶν, καμμιὰ μεγάλη βασίλισσα καὶ καμμιὰ δοξασμένη γυναῖκα, δὲν τιμήθηκε καὶ δὲν ὑμνήθηκε ὅσον ἡ σεμνὴ Παρθένος τῆς Ναζαρέτ, ποὺ εἶχε τὴ μεγάλη εὔνοια τοῦ Θεοῦ νὰ γίνῃ τὸ ἔκλεκτὸ σκήνωμα τοῦ Αἰωνίου Λόγου.

«Ἡ τιμιωτέρα τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ», ἡ βασίλισσα καὶ κυρία τῶν Ἀγγέλων κι' ἡ μεγάλη Μητέρα καὶ προστάτρια τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, εἶναι καὶ θὰ μείνῃ πάντα Ἐκείνη ποὺ ἡ μορφή της θ' ἀκτινοβολῇ, προκαλώντας τὰ ὡραιότερα συναισθήματα τῆς εὐλαβείας.

Κάθε φορὰ ποὺ ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει κάποιο ἀπ' τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς της, ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου πλήθη ἀμέτρητα οἱ πιστοί, κρατώντας στὰ μυροδοχεῖα τῶν καρδιῶν τους, σὰν ἀλαβάστρινα σκεύη, τὰ πιὸ εὐωδιαστὰ ἀρώματα τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης, πλημμυρίζουν τοὺς ἱεροὺς ναούς. Ἰδιαίτερα ὅμως τὴν ἡμέρα ποὺ γιορτάζεται μὲ μυστικὴ ἔξαρση ἡ Κοίμησή Της, ὁλόκληρος ὁ Χριστιανικός κόσμος στρέφεται πρὸς Αὐτήν. Τὴν βλέπει στὸ Θεομητορικὸ Θρόνο Της πεποικιλμένη καὶ καταστόλιστη ἀπ' τὰ πιὸ λαμπερὰ κοσμήματα τῶν ἀρετῶν.

Μέσα ἀπ' τὰ ἄπειρα κοσμήματα ποὺ στολίζουν τὸ βασιλικὸ διάδημά Της, τρία διαμάντια ξεχωρίζουν μὲ τὴν ἀστραποβόλο τους αἴγλη. Τὸ πρῶτο εἶναι ἡ ἁ γ ν ό τ η τ α. «Ἁγνείας θησαύρισμα» τὴν ὀνομάζει ἡ ἱερὴ ὑμνογραφία. Κι' ἀλήθεια, σὰν ἕνα ὁλόλευκο κρίνο ἄφησε στὴν ταπεινὴ γωνιὰ τῆς Ναζαρὲτ καὶ σκόρπισε τὴν εὐωδιά του στὶς γενεές. Ἀπὸ τότε ἔγινε τὸ πρότυπο τῆς σεμνότητος καὶ τῆς αἰδημοσύνης, ποὺ ζωγραφίζονται στὴ μορφὴ κάθε καλῆς κόρης, ποὺ ἀκολουθώντας τὸ παράδειγμά Της ζῇ τὴν ἀγγελικὴ ζωὴ τῆς καθαρότητας.

Τὸ δεύτερο πολύτιμο πετράδι εἶναι ἡ τ α π ε ί ν ω σ η. Τὸ βλέπουμε νὰ λάμπῃ στὸ πρόσωπο τῆς Παρθένου Μαρίας σ' ὅλο τὸ βίο Της, ἀλλὰ ξεχωριστὰ νοιώθουμε νὰ μᾶς συνταράζῃ μὲ τὸ μεγαλεῖο Της ἡ ἀσύγκριτη ταπεινοφροσύνη Της τὴν ὥρα, ποὺ μὲ σκυμμένα μάτια ἀκούει τὸ ἀρχαγγελικὸ μήνυμα ὅτι αὐτή, ἡ ἄγνωστη κι' ἄσημη κόρη, θὰ γίνῃ ἡ Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν κι' ὁ Χερουβικὸς θρόνος, γιατὶ θὰ συλάβῃ καὶ θὰ γεννήσῃ τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Δὲν ξιππάζεται, δὲν ξυπνᾶ μέσα Της ἡ ἐγωϊστικὴ φιλαυτία, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ μερικοὺς δισταγμοὺς ὑποκλίνεται εὐλαβικὰ στὴ θεία βουλὴ λέγοντας: «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμα σου» (Λουκ. 1.38).

Κι' ὁ τρίτος πολύτιμος λίθος στὸ βασιλικὸ διάδημα τῆς Παρθένου εἶναι ἡ ὑ π ο μ ο ν ή. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ ἦρθε στὸν κόσμο δοκίμασε πόνους. Ὁλόκληρη ἡ ζωή Της ἦταν μιὰ σειρὰ δοκιμασίες. Ἀπ' τὴν ὥρα ποὺ ἡ θεία βουλὴ τὴν ἐμπιστεύεται στὰ χέρια τοῦ Ἰωσήφ, στὴν καρδιὰ τοῦ χειμῶνα, γεννᾶ μέσα σ' ἕνα σταῦλο τὸ Βασιλέα τοῦ Σύμπαντος. Ἀπ' τὴ μανία τοῦ Ἡρώδη φεύγει στὴν Αἴγυπτο, ταλαιπωρεῖται σὲ ξένους τόπους κι' ἐπιστρέφοντας ζῇ φτωχικὰ στὴ Ναζαρέτ. Ἀκολουθεῖ τὸν Ἰησοῦ στὴν πορεία τοῦ κηρυκτικοῦ του βίου καὶ τέλος δοκιμάζει τὸ πικρὸ ποτήρι τοῦ Σταυρικοῦ του θανάτου. Ὅμως πάνω ἀπ' ὅλα στέκει ἀλύγιστη καὶ τραβᾶ τὸ δύσκολο δρόμο μὲ καρτερία κι' ὑπομονὴ ὥς τὸ τέλος τοῦ ἐπιγείου βίου Της.

Ἡ ὑπομονὴ εἶναι ἡ πέτρα τῆς εὐτυχίας. Χωρὶς αὐτὴ πῶς θ' ἀντιμετωπίσουμε τὶς ἀρρώστιες, τοὺς πόνους, τοὺς κατατρεγμοὺς καὶ τὰ ἀμέτρητα καθημερινὰ βάσανα;

Αὐτὲς οἱ τρεῖς ἀρετές, ποὺ ἀκτινοβολοῦν στὸ βασιλικὸ διάδημα τῆς Παρθένου, μᾶς δίνουν τὴν ἀφορμὴ νὰ σκεφτοῦμε πὼς κι' ἐμεῖς ἔχουμε ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ κοσμήσουμε μ' αὐτὲς τὴ ζωή μας. Ἔτσι γινόμαστε δυνατοὶ κι' ἀντιμετωπίζουμε μὲ θάρρος τὶς ἐναντιότητες καὶ τὶς κρίσιμες ὧρες.

Ἡ σεμνὴ κόρη τῆς Ναζαρέτ, ποὺ τὴν Κοίμησή Της τιμᾶ καὶ γεραίρει ἡ Ἐκκλησία μας, ἂς εὐλογήσῃ κάθε ψυχὴ ν' ἀκτινοβολῇ ἀπ' τὰ τρία αὐτὰ χαρίσματα, ποὺ σὰν τρίφωτη λυχνία φώτισαν τὸ δρόμο Της, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ ψάλῃ μαζί Της τὸν αἶνο: «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου». (Λουκ. 1,46-47).

† Ὁ Ἰωαννουπόλεως καὶ Πρετορίας
ΠΑΥΛΟΣ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

Ἡ κυρία ΜΑΡΙΓΩ ΣΤΑΘΟΥΛΗ χήρα τοῦ ΙΩΑΝΝΟΥ μετὰ τῶν τέκνων της ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ καὶ ἀνεψιοῦ αὐτῆς ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΤΑΘΟΥΛΗ.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΩΡΕΑΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΕΠ' ΑΥΤΟΥ ΙΔΙΑΙΣ ΔΑΠΑΝΑΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Ἡ σύζυγος, τὰ τέκνα καὶ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ μακαρίτου ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΣΤΑΘΟΥΛΗ συνελθόντες τὴν 22αν Δεκεμβρίου 1969 εἰς στενὸν οἰκογενειακὸν συμβούλιον ἔλαβον τὴν ἱστορικὴν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα Ἄλμπερτον ἀπόφασιν, τῆς ἀνεγέρσεως ἐπὶ τοῦ, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1966 δωρηθέντος ὑπ' αὐτῶν πρὸς τὴν Κοινότητα, οἰκοπέδου, Χριστιανικοῦ Ὀρθοδόξου Ναοῦ, ἰδίαις δαπάναις.

Ἔφθασε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, καὶ ἡ ἱερὰ ἐπιφώτισις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὑλοποίησαν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μακαρίτου. Αἰώνιον μνημόσυνόν του, βωμὸς λατρείας τοῦ Θεοῦ μας, καὶ θεάρεστον ἔργον πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ χριστεπωνύμου κοινοῦ.

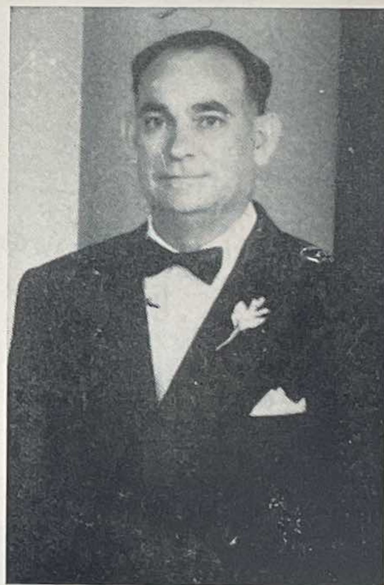
Τὶ ἄλλο ἁγνώτερον καὶ εὐγενέστερον θὰ μποροῦσε νὰ προσφέρῃ ἄνθρωπος ἢ ἄνθρωποι τὴν ἐποχή μας αὐτὴν ποὺ τὸ πᾶν κινδυνεύει νὰ ἀφανισθῇ μέσα στὴν δίνη τῆς πολυμόρφου ἐξελίξεως.

Πιστὸς στὶς πατροπαράδοτες ἀρχὲς καὶ Χριστιανικές μας παραδόσεις ὁ μακαρίτης καλλιέργησε στὶς ψυχὲς τῶν δικῶν του τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον καὶ τὴν ἀκράδαντη πίστιν του πρὸς τὸν Θεόν.

Ὡραματίσθηκε ἐν ζωῇ τὰ σήμαντρα νὰ ἠχοῦν, νὰ ἀναπέμπωνται δεήσεις πρὸς τὸν Ὕψιστον, κάτω ἀπὸ τὸ μυσταγωγικὸ τρεμουλιαστὸ φῶς τῶν κανδηλιῶν καὶ τῶν κεριῶν, ποὺ τὸ δάκρυ τους σὰν ἄλλο βάλσαμο γιατρεύει τὶς ψυχὲς τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ τὶς φέρνει πιὸ κοντὰ στὴν ἐξιλέωσι.

Αὐτοῦ τὸ θέλημα, ὄνειρο καὶ ὅραμα, οἱ δικοί του τὸ ἐθεώρησαν ὡς ἱερὰν ὑποχρέωσιν, καὶ τῆς ζωῆς των σκοπὸ νὰ ἐκπληρώσουν, ὥστε ἡ ψυχὴ τοῦ προσφιλοῦς των νεκροῦ νὰ ἀγαλλιᾷ καὶ εὐφραίνεται εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χρυσῆ κληρονομιὰ στὶς μέλλουσες γενιές.

Ὁ ἀείμνηστος
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ

Geregistreer hierdie / Registered this 21 -4- 1972

In die Register van / In the Register of D Bk 1 Vol 5

en in die Register van / and in the Register of ...... Bk ...... Vol ......

Aktekantoor / Deeds Office / Pretoria

Asst. Registrateur van Aktes / Asst. Registrar of Deeds

PROTOCOL NO: 141

NOTARIAL DEED OF DONATION IN TRUST

W H E R E A S the TRUSTEES for the time being of the HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON, are the registered Owners of CERTAIN ERF NO. 494 NEW REDRUTH, which is held by the TRUSTEES FOR and on behalf of the HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON under Deed of Transfers No. F. 961/1967, dated 31st January, 1967 and

WHEREAS PETER STATHOULIS and ARTHUR STATHOULIS in their capacities as Representatives of Descendants of the LATE JOHN STATHOULIS, together with the said Late JOHN STATHOULIS' nephew PETER STATHOULIS, have agreed to donate to the TRUSTEES FOR THE TIME BEING of the HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON, a Church to be built by them or for and on behalf of them on the aforesaid stand at the the sole cost and expense of the said Descendants of the aforesaid Late JOHN STATHOULIS and the said Late JOHN STATHOULIS' Nephew PETER STATHOULIS, which Church is to be built according to Plans and to be drawn up by Architect L. J. DE SWARDT and to be approved by his Grace THE MOST REVEREND PAUL LYNGRIS, ARCHBISHOP OF THE GREEK ORTHODOX CHURCH OF TRANSVAAL — and

W H E R E A S the donation is made by the DONOR subject to certain terms and conditions and

W H E R E A S THE TRUSTEES FOR THE TIME BEING of the HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON have in terms of a Resolu-

tion passed by a General Meeting of the HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON on the 6th day of DECEMBER, 1971 agreed to accept the donation, subject to the conditions hereinafter mentioned and

WHEREAS the PARTIES hereto have agreed to have a Notarial Deed of Donation in Trust registered, NOW THEREFORE THESE PRESENTS WITNESSETH: —

KNOW ALL MEN WHOM IT MAY CONCERN that on this the 24th day of March, 1972 BEFORE ME JOHN FRANCIS WILLIAMS,

CHRISTOS BILLIS, PHYLAKTIS GEORGIOU
and
STANLEY NATHANIEL;

Hereinbefore, and hereinafter referred to as the TRUSTEES — they being duly authorised hereby by virtue of a Resolution passed by THE HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON, at a GENERAL MEETING, HELD AT THE HELLENIC HALL, NEW REDRUTH, ALBERTON on the 6th day of DECEMBER, 1971, of which a copy is attached hereto, Marked Annexure "A2", which Power of Attorney was executed at ALBERTON on the 10th day of FEBRUARY, 1972 and is filed in my Protocol with the Minutes hereof, and the said APPEARER declared for and on behalf of his PRINCIPALS aforesaid in their capacity as TRUSTEES to accept the aforesaid Donation, for and on behalf of the HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON, subject to the terms and conditions stipulated in this Deed of Donation and furthermore hereby accept the Offices of TRUSTEES subject to the terms and conditions of this Deed of Donation.

AND THE SAID APPEARER declared gratefully to accept the said DONATION for and on behalf of his PRINCIPALS, subject to the said terms and conditions.

IN WITNESS WHEREOF THE SAID APPEARER has hereunto set his hand at PRETORIA on the day, month and year aforewritten in the presence of the subscribing Witnesses:—

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΣΥΝΤΑΧΘΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΚΥΡΩΜΕΝΟΥ ΔΩΡΗΤΗΡΙΟΥ

Κύρια σημεῖα:

α) Ὁ Ναὸς νὰ παραμένῃ ἐσαεὶ Ἑλληνο-Ὀρθόδοξος Χριστιανικός.

β) Νὰ ἀποτελῇ ἰδιοκτησίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἄλμπερτον.

γ) Νὰ μὴ ὑποθηκευθῇ ἢ ἐκποιηθῇ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.

Τὸ κείμενον τοῦ δωρητηρίου ἀναγνωσθὲν τὴν 6ην Δεκεμβρίου 1971 ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἄλμπερτον παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννουπόλεως, Πρετορίας καὶ παντὸς Τρανσβάαλ κ. Παύλου, ἐγένετο ὁμοφώνως καὶ καθ᾽ ὁλοκληρίαν δεκτόν.

Εἰς ἔνδειξιν ἐκτιμήσεως τῆς μεγάλης καὶ εὐγενοῦς χειρονομίας τῶν δωρητῶν, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις παρεχώρησεν τὴν ἐκλογὴν τῆς ἀφιερώσεως τοῦ Ναοῦ εἰς αὐτούς, οἵτινες καὶ τὸν ἀφιέρωσαν εἰς τὴν Ἱερὰν μνήμην τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ, ΗΤΙΣ ΑΠΕΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΔΩΡΕΑΝ

EXTRACT FROM THE MINUTES OF A GENERAL MEETING OF THE HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON HELD AT THE HELLENIC HALL, NEW REDRUTH, Alberton, ON THE 6th day of DECEMBER, 1971 at 8.00 p.m.

R E S *O L V E D*:

1. THAT the HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON, in terms of Clause 29 of the Constitution of the HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON, of which a copy is attached hereto, marked ANNEXURE "A1", do hereby appoint PHYLAKTIS GEORGIOU, CHRISTOS BILLIS and STANLEY NATHANIEL as TRUSTEES for the time being of the HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON.

R E S O L V E D   F U R T H E R:

2. THAT the TRUSTEES are hereby authorised to accept for and on behalf of the HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON a donation of a CHURCH to be built on ERF No. 494, NEW REDRUTH, Alberton by PETER STATHOULIS and the DESCENDANTS of the said Late JOHN STATHOULIS, subject to such terms and conditions as may be imposed in respect of such Donation by the DONORS.

R E S O L V E D   F U R T H E R:

3. THAT the TRUSTEES be authorised to enter into a Notarial Deed of Donation in Trust, with the said DONORS, according to terms and conditions to be agreed on between the DONORS and the TRUSTEES aforesaid.

2nd February, 1972.

CERTIFIED A TRUE EXTRACT FROM THE MINUTES OF THE HELLENIC COMMUNITY OF ALBERTON, GENERAL MEETING, HELD AT ALBERTON ON THE 6th DAY OF DECEMBER, 1971.

SECRETARY.

CHAIRMAN.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΜΑΡΙΓΩ Χήρα ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΑΘΟΥΛΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΣΑΛΕΝΤΗ (Θυγάτηρ Ι. ΣΤΑΘΟΥΛΗ)
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ (Ἀνεψιὸς Ι. ΣΤΑΘΟΥΛΗ)

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΦΥΛΑΚΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΛΥΒΙΤΗΣ
Ὁ ἐκλιπὼν ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΪΖΟΣ
Ὁ ἐκλιπὼν ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΪΖΟΣ (Διὰ τῆς διαθήκης του)
Οἰκογένεια ἐκλιπόντος ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΑΝΕΛΗ
ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΜΠΙΛΛΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΘΑΝΑΗΛ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΥΡΙΩΝ ΑΛΜΠΕΡΤΟΝ
ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΛΜΠΕΡΤΟΝ

ΔΩΡΗΤΑΙ

Ι. ΣΑΡΟΓΛΟΥ
Α. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ
Ε. ΛΑΧΑΝΑΣ
Μ. ΝΤΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗΣ
Ε. ΝΤΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗΣ
Α. ΒΑΛΣΑΡΑΣ
Κος καὶ Κα ΠΕΤΡΑΚΗ
Κος καὶ Κα ΣΟΛΩΜΟΥ
B. WITTEN
A. BRUNI
Μ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΚΗΣ
Α. ΡΕΤΣΟΣ
Κα Α. ΚΑΛΥΒΙΤΗ
Mr. & Mrs. SACCHINI
Κα Ε. ΡΕΤΣΟΣ
Ε. ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ
Γ. ΚΟΜΙΑΝΙΔΗΣ
Ν. ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ
Ε. ΠΙΤΤΑΚΙΔΗΣ
Ε. ΠΙΖΑΝΗΣ
Κ. ΤΑΜΠΑΚΕΡΑΣ
Κ. ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ
Φ. Σ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Π. ΚΑΛΑΒΡΙΑΣ
Ν. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
Α. ΜΠΑΛΑΔΑΚΗΣ
W. SCOTT
Γ. Δ. ΧΡΙΣΤΕΛΗΣ
Μ. Γ. ΚΑΡΑΣΤΑΥΡΑΚΗΣ
Κα Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
Ἰατρὸς Σ. ΤΣΑΛΑΒΟΥΤΑΣ
Γ. ΒΟΓΑΣ
Ἰατρὸς Σ. ΔΗΜΑΣ
Κα Κ. ΛΟΥΣΚΟΣ
Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Οἰκ. Α. ΤΡΙΜΜΗ
Φ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ
Ε. ΚΟΤΣΟΒΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ
A. SACCHINI
Ν. Δ. ΧΡΙΣΤΕΛΗΣ
Ν. ΣΕΡΕΤΗΣ
Α. Ε. ΠΑΠΑΔΟΛΑΜΠΑΚΗΣ
Γ. ΝΤΟΥΡΝΤΟΥΝΑΣ
Ν. ΑΚΑΚΙΟΣ
Π. ΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΣ
Η. ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ
Σ. ΛΑΓΟΥΔΗΣ
Π. ΣΚΟΥΤΑΡΙΔΗΣ
Κα. Π. ΣΥΚΙΩΤΗ
Η. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Α. Γ. ΨΟΥΛΗΣ
Σ. ΧΑΤΖΗΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ
Α. ΣΦΥΡΗΣ
Χ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
Δ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

Οἰκ. Ι. ΜΑΛΑΜΟΓΛΟΥ
Μ. ΠΟΛΙΤΙΔΗΣ
Δ. ΜΑΝΙΑΣ
Ι. ΛΥΜΠΕΡΗΣ
Α. ΠΟΥΛΟΣ
Μ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
Β. ΜΑΡΚΑΤΣΕΛΗΣ
Ν. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Σ. ΚΟΥΒΑΡΑΣ
Μ. ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ (Κος ΜΙΚΑΣ)
Ἀ/φοὶ: Α. καὶ Χ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ
Ν. ΒΑΛΜΑΣ
Κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Κ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ
Γ. ΡΟΚΑΣ
Δ. ΧΡΙΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Δ. ΧΡΙΣΤΕΛΗΣ
ΑΚΗΣ ΜΟΥΤΣΑΤΣΟΣ
Α. ΚΑΡΑΜΙΧΑΗΛ
Γ. ΚΟΚΟΡΗΣ
Ν. ΚΟΥΒΑΡΕΛΗΣ
Μ. ΠΑΤΣΗΣ
Σ. ΖΑΠΡΑΣ
Κα Π. ΛΟΪΖΟΥ
Ε. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Κ. ΤΟΜΑΖΟΣ
Α. ΠΛΕΣΣΑΣ
Λ. ΜΠΙΛΛΗΣ
Π. ΓΑΤΣΙΟΣ
Ν. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ
Κα. Α. Τ. ΜΟΥΤΣΑΤΣΟΣ
Κα. Α. χήρα Β. ΜΟΥΤΣΑΤΣΟΥ
Κ. ΜΑΝΕΛΗΣ
Δ. ΠΑΣΧΑΛΗΣ
Ι. Δ. ΜΑΝΕΛΗΣ
Οἰκ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΑΛΙΣΑΦΗ
Ν. ΚΑΡΠΟΔΙΝΗΣ
Γ. ΣΤΑΥΡΟΥ
Κ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γ. ΖΑΝΑΠΑΛΗΣ
Α. ΡΗΓΟΣ
Γ. ΓΚΕΝΕΣ
Π. ΤΣΙΛΤΙΚΗΣ
Ι. ΒΛΑΧΟΣ
Α. ΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
Α. ΠΡΟΚΟΣ
Χ. χήρα Π. ΣΟΥΡΗ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΡΕΜΟΥΝΔΟΣ
Ν. ΜΠΙΝΑΡΗΣ
Ι. ΔΡΑΚΟΥΛΑΣ
Γ. ΜΟΥΤΣΑΤΣΟΣ
Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
Λ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ
Οἰκ. Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
Κ. ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΑΤΟΣ
Κ. ΑΝΓΚΑΡΙΤΗΣ

ANNEXURE "A"

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

ΔΙ' ΟΥ ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

CERTIFICATE

I, the undersigned, his Grace the MOST REVEREND

PAUL LYNGRIS

ARCHBISHOP OF THE GREEK ORTHODOX CHURCH
OF TRANSVAAL,

do hereby confirm that I have approved the Plans and Specifications drawn up by ARCHITECT *L. J. DE SWART*, in respect of a CHURCH to be built on

ERF No. 494 NEW REDPUTH

IN WITNESS WHEREOF, I HAVE HEREUNTO SET MY HAND ON THIS THE 14 day of FEBRUARY, 1972 at Johannesburg, in the presence of the WITNESSES undersigned:—

AS WITNESSES:-

1. Rev. E.A. Bertoli

2. Rev. M. Constantinou

† Paul,
Archbishop of Johannesburg and Pretoria

STADSRAAD VAN
TOWN COUNCIL OF **ALBERTON**

In u antwoord meld asseblief
In your reply please quote
No. 4/3/2

AFDELING ADMINISTRASIE
(Klerk van die Raad)

ADMINISTRATIVE DEPARTMENT
(Clerk of the Council

Alle korrespondensie aan die
Stadsklerk gerig te word.

All correspondence to be
addressed to the Town Clerk.

Posbus/P.O. Box 4
Foon/Phone 869-1451/1458/1799/1803
(10 lyne/lines)

Munisipale Kantoor, Municipal Offices,
ALBERTON, S.A.

29th February, 1972.

The Chairman,
Hellenic Community of Alberton
P.O. Box 50060,
New Redruth

Sir,

STAND 494, NEW REDRUTH: CONSENT USE FOR
ERECTION OF A CHURCH.

Your letter No. PS/JE/213 of the 3rd February, 1972, refers.

At its meeting held on the 28th February, 1972, my Council granted permission, in terms of Clause 17 of the Alberton Town-planning Scheme, No. 1 of 1948, as amended, for the erection and use of a church by your Community, on stand 494, New Redruth, provided that parking be provided on the stand to the satisfaction of my Council.

This permission comes into force 28days from the date of this letter.

Yours faithfully,
on behalf of TOWN CLERK,

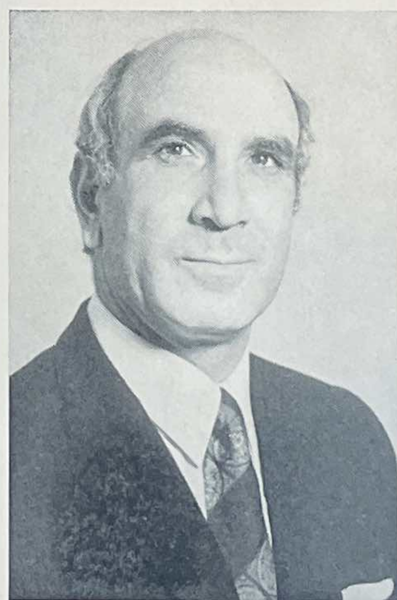
CLERK OF THE COUNCIL.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΛΜΠΕΡΤΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΑΝΗΓΕΡΘΗ Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ

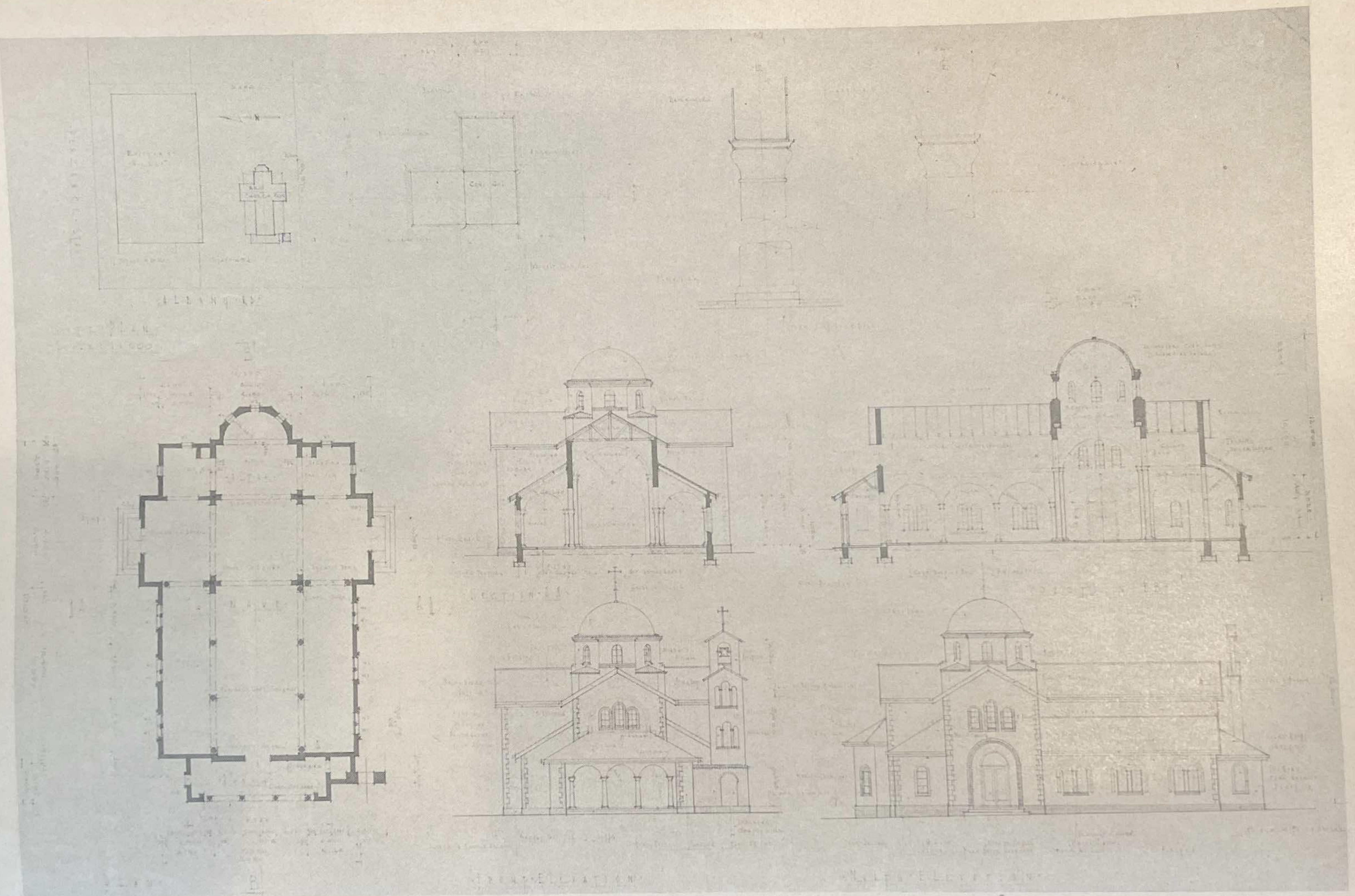
Πρόεδρος: Π. ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ
Ἀντιπρόεδρος: Φ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Γραμματεύς: Γ. ΔΡΑΚΑΤΟΣ
Ταμίας: Π. ΚΑΛΥΒΙΤΗΣ
Μέλη: Π. ΜΑΝΕΛΗΣ
Χ. ΜΠΙΛΛΗΣ
Σ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ
Π. ΣΚΟΥΤΑΡΙΔΗΣ
Κ. ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΑΤΟΣ

ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΡΑΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΠΛΩΣΙΝ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Π. ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ
Φ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Α. ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ
Ι. ΣΑΡΟΓΛΟΥ
Λ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ
Σ. ΧΑΤΖΗΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ
Α. ΠΛΕΣΣΑΣ
Κ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Κ. ΣΤΑΥΡΙΝΟΥΔΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Φ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ὅστις τὰ μέγιστα συνετέλεσε εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ θεαρέστου ἔργου.—

Τὸ ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον τοῦ Ναοῦ μας, καθαρῶς ϐυζαντινοῦ ρυθμοῦ, ἐκπονηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. *L. J. DE SWARDT*.

Ὁμιλία τῆς Α. Σεβασμιότητος τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννουπόλεως καὶ Πρετορίας κ.κ. Παύλου, κατὰ τὴν τελετὴν τῆς θεμελιώσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἄλμπερτον, τὴν Κυριακήν, 19ην Μαρτίου, 1972.

Ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου, ὁ σοφὸς ἐκεῖνος Ἰουστινιανός, παρέστη εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὑπ' αὐτοῦ οἰκοδομηθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱεροῦ Ναοῦ ΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΟΦΙΑΣ καὶ εἶδε περατωθὲν τὸ ἱστορικὸν ἐκεῖνο ἔργον του, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν κέντρον τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ, ἀνεφώνησε: «Νενίκηκά σε, Σολομών». Ἐννοῶν τὸν Σολομῶντα ὅστις εἶχεν οἰκοδομήσει τὸν μέγαν Ναὸν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὁ ὁποῖος ἀπετέλει τὸ θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν κέντρον τοῦ ἰουδαϊσμοῦ, ἐκτίζετο δὲ ἐπὶ 46 ἔτη.

Τὸ αὐτὸ δύνανται σήμερον νὰ ἀναφωνήσουν ἐν ἐνδομύχῳ πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαριστία, ὁ Παναγιώτης ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ καὶ οἱ δικοί του, παριστάμενοι αὐτὴν τὴν ἱερὰν στιγμὴν καὶ βλέποντες περατούμενον τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον συνέλαβον, ἐμελέτησαν, καὶ ἐκτελοῦν εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τοῦ ἀειμνήστου πατρός των ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΑΘΟΥΛΗ, καὶ τὸ ὁποῖον πολὺ σύντομα θὰ παραδώσουν εἰς τὸν Θεόν, ἔργον μὲ βαθυτάτην σημασίαν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Παροικίαν τοῦ Ἄλμπερτον καὶ σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς φιλοξένου καὶ προοδευτικῆς αὐτῆς Χώρας, τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, τῆς δευτέρας ἡμῶν Πατρίδος.

Καὶ ἰδοὺ ὁ περικαλλὴς αὐτὸς Ναὸς ἀνυψοῦται μεγαλοπρεπῶς, ἑρμηνεύων τὴν βαθυτάτην πίστιν τῶν ἱδρυτῶν, δεῖγμα τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς προσηλώσεως αὐτῶν εἰς ὅσα ἐκ παίδων ἔμαθον καὶ ἐδιδάχθησαν, ἀπόδειξις τῆς ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς ἀλλὰ καὶ τῆς ἀγάπης, ἥτις δὲν γνωρίζει ἐμπόδια.

Καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πόλις Σᾶς εὐχαριστοῦν, ἀγαπητή μου Οἰκογένεια ΣΤΑΘΟΥΛΗ διὰ τὸ μνημεῖον τοῦτο, σύμβολον τῆς πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, τὸ ὁποῖον διδάσκει τὸ ἀπὸ Θεοῦ ἄρχεσθαι. Ἡ ὡραιοτέρα καὶ πολυτιμωτέρα ἀμοιβή σας εἶναι, ἡ διαρκῶς ἐν τῷ Ναῷ μέλλουσα νὰ ἐπαναλαμβάνεται καθημερινὴ προσευχή, «Μνήσθητι Κύριε, τῶν κτιτόρων τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου».

. . . αἱ ἐργασίαι ἀνεγέρσεως ἤρχισαν τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1972.

Τὴν 19ην Μαρτίου τοῦ ἰδίου ἔτους ἐγένετο ἡ θεμελίωσις τοῦ Ναοῦ, ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννουπόλεως, Πρετορίας καὶ παντὸς Τρανσβάαλ κ. Παύλου.

Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην, ἡ ὁποία κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, ὑπῆρξεν ὑπέροχος καὶ συγκινητικὴ παρέστησαν:

Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Πρετορίᾳ καὶ ἡ κα Ἰ. ΜΑΥΡΙΔΗ.
Ὁ ἐντιμότατος καὶ ἡ κα *JACK STEYL*
Ὁ Δήμαρχος Ἄλμπερτον καὶ ἡ κα *ENGELBRECHT*
Οἱ Πρόεδροι γειτονικῶν Κοινοτήτων.
Ἀντιπρόσωποι Ἑλληνικῶν Σωματείων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, καθὼς καὶ πλῆθος πιστῶν.

Ὁμιλία
τοῦ κ. Παναγιώτου
Ἰωάννου Σταθούλη,
κατὰ τὴν
Θεμελίωσιν
τοῦ Ἱεροῦ
Ὀρθοδόξου Ναοῦ
«ΚΟΙΜΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»,
τὴν
19ην Μαρτίου
1972.

Σεβασμιώτατε,
Αἰδεσιμώτατε,
Ἀξιότιμε κύριε Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος, Κύριοι Πρόεδροι τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων καὶ Σωματείων, Κύριοι Διευθυνταὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, Κυρίες καὶ Κύριοι.

Καλῶς ἤλθατε στὸ *ALBERTON*.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ ἱδρύθηκε πρὶν ἀπὸ
Ἀπὸ τὸν πρῶτο καιρό, τὰ
ἐννέα χρόνια.
ἔδειξαν διά-
μέλη της μαζὶ μὲ τὰ Συμβούλια,
θεση γιὰ καλὴ δουλειά. Καὶ τὰ ἀποτελέ-
σματα τῆς σωστῆς ἐργασίας μας εἶναι:

Πρῶτον: Ἡ ἐξαιρετικὴ αἴθουσά μας.
Χάρη στὴν εὐρυχωρία καὶ τὶς ἀνέσεις της, σ'
αὐτὴν γίνονται ὅλες σχεδὸν οἱ ἐκδηλώσεις
τῆς περιοχῆς. Ἑλληνικὲς καὶ ξένες.

Σὲ εἰδικοὺς χώρους τῆς αἰθούσης μας
λειτουργοῦν, τὸ Ἑλληνικό μας σχολεῖο καὶ
τὸ προσκοπεῖο. Στὴν ἴδια αἴθουσα — γιὰ
δυὸ χρόνια τώρα καὶ γιὰ μιὰ φορὰ τὸν μῆνα
— ἐγένετο καὶ ἡ Θεία Λειτουργία.

Δεύτερον: Πριν λίγους μῆνες ἀγορά-
σθηκε καὶ τὸ ἀπέναντι σπίτι, μὲ πίστωσιν,
φυσικά. Εἴμαστε ὅμως βέβαιοι πὼς μὲ τὴν
βοήθεια ὅλων τῶν πατριωτῶν, θὰ μπορέ-
σωμε νὰ τὸ ἐξοφλήσωμε.

Ὅσοι ἐβοήθησαν παλιά, μὲ χαρὰ δια-
πιστώνουν πὼς οἱ προσφορές των ἔπιασαν
καλὸ τόπο. Ὑποσχόμεθα νὰ δώσωμε τὴν ἴδια
χαρὰ σὲ ὅσους πρόκειται νὰ μᾶς βοηθήσουν
καὶ τώρα καὶ μελλοντικά.

Τρίτον: Ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς ποὺ Θρη-
σκεύουν, κτίζουν Ναοὺς καὶ μέσα σ' αὐτοὺς
λατρεύουν τὸν Θεό των. Εἰδικὰ γιὰ μᾶς τοὺς
Ἕλληνες, ἡ ἐκκλησία εἶναι κάτι τὸ ἐξαιρε-
τικό. Εἶναι σφιχτὰ δεμένη μὲ τὴν ἱστορία
μας καὶ τὴν ζωή μας.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔκτισαν ὑπέροχους
ναοὺς γιὰ τοὺς Θεούς των. Ὁ Παρθενῶνας
θαυμάζεται σήμερα ἀπὸ ὅλην τὴν ἀνθρωπό-
τητα. Οἱ Βυζαντινοὶ ἔκτισαν ἐκκλησίες σὲ
θαυμάσιο ρυθμό, μέ πρώτη καὶ καλλίτερη
τὴν Ἁγία Σοφία. Ἡ σημερινὴ Ἑλλάδα,
εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἐκκλησίες ποὺ εἶναι
θησαυροὶ ἀνεκτίμητοι.

Τὸ Ἔθνος μας στὶς δύσκολες ὧρες
του στηρίχθηκε στὴν ἐκκλησία καὶ διατηρή-
θηκε χάρη σ' αὐτήν. Αὐτὴ ἔγινε παρηγοριὰ
καὶ κρυφὸ σχολειὸ γιὰ τοὺς σκλάβους καὶ
κράτησε ἄσβηστη τὴν φλόγα τῆς Λευτε-
ριᾶς.

Ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο τὸν καιρὸ μέχρι σή-
μερα, συμπαραστάθηκε στὸ Ἔθνος ἡ ἐκ-
κλησία καὶ τὸ ἐβοήθησε νὰ δημιουργήσῃ
ὅτι ὡραῖο ἐδημιούργησε.

Πιστοὶ στὶς ὡραῖες αὐτὲς παρα-
δόσεις οἱ Ἕλληνες τοῦ ALBERTON, ἀπὸ τὸν
πρῶτο καιρὸ ἐσκεπτόμασταν τὴν ἵδρυση ἐκ-
κλησίας. Ἐκκλησία γιὰ τὶς δικές μας ἀνάγ-

κες, γιὰ τὴν κατήχηση τῶν παιδιῶν μας καὶ τῶν γενεῶν ποὺ ἔρχονται καὶ θὰ ἔρθουν. Πιστεύομε βαθιὰ πὼς ἡ ἐκκλησία θὰ συμπληρώση τὸ ἔργο τοῦ σχολείου καὶ τῆς οἰκογενείας. Θὰ κρατήση τὰ παιδιά μας μακρυὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ ξένα θρησκεύματα καὶ τοὺς κινδύνους, θὰ τὰ βοηθήση νὰ γίνουν σωστοὶ ἄνθρωποι καὶ γνήσιοι Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες, «π ρ ὸ ς Δ ό ξ α ν Θ ε ο ῦ καὶ Π α τ ρ ί δ ο ς».

Καὶ ὁ πόθος μας αὐτὸς γίνεται σήμερα πραγματικότητα! Ἡ ἐκκλησία μας, ὅπως βλέπετε, προχώρησε ἀρκετὰ καὶ οἱ ἐργασίες συνεχίζονται γοργά. Σήμερα ποὺ γίνεται ἐπίσημα ἡ θεμελίωσή της, ε ὐ χ α ρ ι σ τ ῶ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸν Θεό, ἐξ ὀνόματος τῆς οἰκογενείας τοῦ μακαρίτη πατέρα μου, ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴν δύναμη νὰ προσφέρωμε στὴν παροικία μας τὸ οἰκόπεδο καὶ τὴν ἐκκλησία ὁλόκληρη ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπίπλωσή της.

ΣΑΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ, ε ὐ χ α ρ ι σ τ ῶ τὴν Πολιτεία τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ποὺ ὄχι μόνο μᾶς ἐπιτρέπει νὰ λατρεύωμε τὸν Θεὸ μὲ τὸν δικό μας τρόπο, ἀλλὰ μᾶς βοηθεῖ καὶ μᾶς προστατεύει.

Σ ὰ ν Π ρ ό ε δ ρ ο ς τ ῆ ς Κ ο ι ν ό τ η τ ο ς καὶ σ ἀ ν ἄ τ ο μ ο, εὐχαριστῶ θερμὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνες τοῦ ALBERTON, ποὺ πρόθυμα καὶ μὲ ἐμπιστοσύνη ὅπως πάντα πρὸς τὰ ὑπεύθυνα πρόσωπα, ἐβοήθησαν ὅσο μποροῦσε ὁ καθένας. Βοήθεια ὑλικὴ καὶ ἠθική.

Ε ὐ χ α ρ ι σ τ ῶ θ ε ρ μ ά, τὰ ἀγαπητὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος καὶ τὸν ἀντιπρόεδρο κύριο Φίλιππα Γεωργίου, γιὰ τὴν εἰλικρινῆ συνεργασία μας. Τὰ ἔργα τῆς Κοινότητός μας, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς μονιασμένης καὶ προγραμματισμένης δουλειᾶς μας.

Ε ὐ χ α ρ ι σ τ ῶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ ποὺ μὲ τὶς προσπάθειές της ἐπέτυχε νὰ ἐπιπλώση τὴν ἐκκλησία μας.

«Εἶναι καθῆκον μου, πιστεύω, νὰ ἀνακοινώσω τὶς δωρεὲς καὶ νὰ εὐχαριστήσω δημοσίως τοὺς δωρητάς»:

Ἠκολούθησε ἀνάγνωση τῶν ὀνομάτων τῶν δωρητῶν καὶ τῶν δωρεῶν των.

Μὲ συγκίνηση σᾶς γνωρίζω ὅτι δύο ἀπὸ τὰ πρῶτα στελέχη τῆς Κοινότητος, κοντὰ στὶς τόσες ὑπηρεσίες καὶ προσφορὲς τους πρὸς αὐτήν, ἐσυνέχισαν τὸ εὐεργετικό τους ἔργο καὶ μετὰ θάνατον. Ὁ ἀείμνηστος Ἀνδρέας Λοΐζος, ἀνέγραψε στὴν διαθήκη του χίλια ράντ διὰ τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ οἰκογένεια τοῦ Βασιλείου Μανέλλη, ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὶς μεγάλες ἀρχὲς τοῦ μακαρίτη, προσέφερε εἰς μνήμην αὐτοῦ πέντε χιλιάδες ράντ. Ὑ π έ ρ ο χ ε ς καὶ συγκινητικὲς οἱ δωρεές τους.

Σ ε β α σ μ ι ώ τ α τ ε,

Ἐπιτρέψτε μας, σὰν ἔνδειξη Τιμῆς καὶ σὰν μνημόσυνο, πρὸς τοὺς νεκροὺς αὐτούς, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὸν πρώην Κοινοτικὸν Σύμβουλον Νικόλαον Παπαγεωργίου, νὰ κρατήσωμεν ἑνὸς λεπτοῦ σιγήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Τέτοιες στιγμὲς ἀγαπητοί μου, σὰν αὐτὴ ποὺ ζοῦμε τώρα, δίνουν τὴν εὐκαιρία σὲ ὅλους μας, νὰ ἐκπληρώσωμε, ἀνάλογα μὲ τὴν δύναμή μας, ἕνα Τάμα ἢ μιὰ ἐπιθυμία μας, γιὰ νὰ βοηθήσωμε σὲ ἔργα καὶ σκοποὺς ποὺ ἀνήκουν καὶ ἐξυπηρετοῦν τὸ κοινό.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι διὰ τὴν ἐκκλησίαν μας ἔχουν προσφερθῆ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα. Ἀλλὰ τὰ ἔργα ποτὲ δὲν τελειώνουν. Σ υ ν ε χ ί ζ ο ν τ α ι, σ υ μ π λ η ρ ώ ν ω ν τ α ι, π λ ο υ τ ί ζ ο ν τ α ι καὶ μένουν. Καὶ γιὰ τὰ ἔργα χρειάζεται ἡ βοήθεια ὅλων μας.

Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν δωρητῶν καὶ οἱ δωρεές τους, θὰ ἀναγραφοῦν σὲ εἰδικὸ βιβλίο ποὺ θὰ εἶναι μόνιμα στὴν εἴσοδο τῆς ἐκκλησίας.

Τελειώνοντας, ε ὐ χ α ρ ι σ τ ῶ τὸν Σεβασμιώτατο γιατὶ εἶναι πάντα στὸ πλευρό μας. Τὸ κτίσιμο τῆς ἐκκλησίας μας, τὸ παρακολουθεῖ ἀπὸ κοντά.

Ε ὐ χ α ρ ι σ τ ῶ τὸν ἀξιότιμο κύριο Πρόξενο τῆς Ἑλλάδος ποὺ μᾶς ἐτίμησε.

Ε ὐ χ α ρ ι σ τ ῶ τοὺς Προέδρους τῶν ἀδελφῶν Κοινοτήτων καὶ τοὺς Διευθυντὰς τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

Ε ὐ χ α ρ ι σ τ ῶ τοὺς ἀγαπητοὺς μας ξένους, ὅσους ἐβοήθησαν εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ τελετή μας αὐτὴ καὶ ὅλους ἐσᾶς ἀγαπητοὶ συμπατριῶτες ποὺ μᾶς ἐτιμήσατε.

Μὲ τὴν σειρά μας τώρα, θὰ προσπαθήσωμε νὰ σᾶς φιλοξενήσωμε ὅσο μποροῦμε καλλίτερα.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι μεγάλη γιὰ τὴν ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ μας.

Ε ὐ χ α ρ ι σ τ ῶ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΛΜΠΕΡΤΟΝ

MR. ENGELBRECHT

CONTENTS AND OBSERVATIONS OF THE SPEECH MADE BY HIS WORSHIP THE MAYOR COUNCILLOR P. T. ENGELBRECHT AT THE FOUNDATION STONE CEREMONY ON THE 19TH MARCH 1972.

— The Committee of the Greek Community were most sincerely thanked for inviting His Worship The Mayor and the Mayoress together with members of the Town Council to this very important function —

He went on to say — The function was important, because if a Foundation Stone was well laid, such as the foundation of a Church, then the building would be a firm one and would stand for many years to come, to serve the purpose for which it was built. —

On behalf of Alberton and its people, His Worship conveyed to the Chairman and members of the Community, his heartiest congratulations on the achievements of the Community in having a building where God can be worshipped. He said, it was sincerely hoped and trusted that the building itself would not be a witness against the Community one day. Alberton was proud of its Greek Community and undoubtedly, the Greeks were pulling their weight along all walks of life in the town. He went on to say, that the Greek Community worked for charity, not only amongst themselves, but also in order to aid other sections.

— For all this, His Worship concluded, he was most grateful and prayed that God would bless the Community whom he once again congratulated with their permanent place of prayer. —

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ Α. ΜΠΑΛΑΔΑΚΗ

Συστηματάρχου ΣΤ΄ Συστήματος Ἑλλήνων Προσκόπων Ἄλμπερτον.

Σεβασμιώτατε,

Ἐπιτρέψτε μου νὰ ἐκφράσω κι᾽ ἐγὼ δυὸ λόγια γιὰ τὴν σημερινὴ μας τελετή.

Εἰς τὸ διάβα τοῦ χρόνου, ἀγέραστα καὶ φεγγοβόλα στέκονται ὡρισμένα ἔργα. Ἔτσι πανύψηλο καὶ πάντα φωτεινὸ θὰ στέκεται, ὄχι μόνο γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Κοινότητα Ἄλμπερτον, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς ἐπερχόμενες γενεὲς τῆς Νοτιωτέρας Ἀφρικῆς, ἡ μεγάλη πρὸς μίμηση εὐγενικὴ προσφορὰ καὶ δωρεὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Σταθούλη, ἡ ὁποία χωρὶς νὰ ὑπολογίζῃ κόπους καὶ θυσίες, συνεχίζει τὴν ὑπέροχη Ἐθνικοθρησκευτική μας παράδοση.

Ἔντιμη καὶ ἀγαπητὴ οἰκογένεια Σταθούλη.

Διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα τῶν παροίκων τοῦ Ἄλμπερτον, ἐκφράζω θερμὰ συγχαρητήρια καὶ πολλαπλὲς εὐχαριστίες.

Εὔχομαι δὲ ὅπως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, τὸ Πανύμνητο ὄνομα Τῆς ὁποίας θὰ φέρῃ ἡ ἐκκλησία μας, χαρίζῃ σὲ σᾶς καὶ τὰ παιδιά σας ὑγεία καὶ δύναμη πολύ, γιὰ τὸ καλὸ καὶ τὴν πρόοδο τῆς Κοινότητός μας.

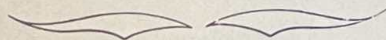
Τέλος, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ὅλοι μαζὶ ἑνωμένοι, θὰ ἐργασθοῦμε γιὰ νὰ τελειοποιήσωμε τὸ Θεάρεστο τοῦτο ἔργο σας.—

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΘΕΜΕΛΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΛΜΠΕΡΤΟΝ «Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»

Ὁ Σεσβαμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παῦλος καὶ ὁ Κος Παναγιώτης Σταθούλης, ἐνῷ τοποθετοῦν τὸ Πρακτικὸν, κάτωθι τοῦ χώρου τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Διακρίνονται ἀκόμη: Ὁ ἐν Πρετορίᾳ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Μαυρίδης, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ΑΛΜΠΕΡΤΟΝ κ. Γεώργιος Δρακᾶτος, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Φίλιππας Γεωργίου, ὡς καὶ ὁ κ. Χρῆστος Μπίλλης, Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος.

Ἡ κυρία Μαριγὼ Σταθούλη, χήρα τοῦ Ἰωάννου, καθ' ἣν στιγμὴν ὑπογράφει τὸ πρακτικὸν θεμελιώσεως τοῦ Ναοῦ. Ὄπισθεν, οἱ δύο υἱοί της, Παναγιώτης καὶ Ἀθανάσιος.

Ὁ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ ὑπογράφων τὸ πρακτικόν. Ὄπισθεν αὐτοῦ ἡ ἀδελφή του Κα. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΣΑΛΕΝΤΗ καὶ ὁ κ. Π. ΧΡ. ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ

Ὁ ἐντιμότατος κ. JACK STEYL, M.E.C. ὑπογράφων τὸ πρακτικόν. Ὄπισθεν ὁ Δήμαρχος Ἄλμπερτον κ. ENGELBRECHT. Παραπλεύρως ἡ Κα ΜΑΡΙΓΩ χήρα Ι. ΣΤΑΘΟΥΛΗ μετὰ τοῦ υἱοῦ της ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ.

«. . . ἀνεγερθέντος, διακοσμηθέντος καὶ τελειοποιηθέντος οὕτω τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τὸ σήμαντρο ἤχησε γιὰ πρώτη φορὰ καὶ μετέφερε στοὺς αἰθέρας τὸ χαρούμενο μήνυμα τῆς προσκλήσεως τῶν Χριστιανῶν σὲ ὁμόφωνο δοξολογία.

Τὸ δάκρυ κύλησε ἀπ' τοῦ παποῦ τὸ μάτι καὶ πρόσταξε τὴ γιαγιὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὰ ἐγγόνια γιὰ τὴν ἐκκλησία. Προσταγὴ ἦταν αὐτὴ γιατὶ τὰ συναισθήματα τὸν συνεπῆραν, γιατὶ ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἱκανοποίηση ἔπρεπε νὰ ἐξωτερικευθοῦν.

Τὸν ἀξίωσε ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ν' ἀκούσῃ αὐτὴ τὴν καμπάνα, ποὺ ὁ ἦχος της νόμιζε πὼς ἦταν ὁ ἴδιος αὐτῆς τοῦ χωριοῦ του.

Χαρμόσυνα χτύπησε ἡ καμπάνα καὶ πέταξαν τὰ πουλιὰ φοβισμένα στὰ οὐράνια, στοὺς πλατεῖς καὶ ἀτέρμονες ὁρίζοντες, νὰ φέρουν τὸ μήνυμα στοὺς ἁπανταχοῦ Χριστιανούς, ὅτι ἕ ν α ς ἄ λ λ ο ς Ο ἶ κ ο ς τοῦ Θ ε ο ῦ χτίσθηκε».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Π. ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Α. ΜΠΑΛΑΔΑΚΗ ἐνῶ τελικὰ τοποθετοῦν τὸ Πρακτικόν. Διακρίνονται ἡ Α.Σ. ὁ Μητροπολίτης μας κ. ΠΑΥΛΟΣ, ὁ ἐν Πρετορίᾳ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. ΜΑΥΡΙΔΗΣ καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας κ. Γ. ΜΠΙΖΟΣ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

. . . κι᾿ ἔφτασαν, ὕστερα ἀπὸ κόπους καὶ θυσίες
τὰ ὄνειρά τους νἄχουν πάρῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ,
νὰ ἠχοῦν τὰ σήμαντρα τὴν Κυριακὴ στὶς Ἐκκλησίες
κι᾿ ὁ ἐγγονὸς μὲ τὴ γιαγιὰ νὰ προσκυνοῦν στὴν Παναγιὰ μπροστά . . .

Πρόσκοποι καὶ Ὁδηγοὶ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Σημαιοφόρον ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας.

Τὸ ὄνειρο πολλῶν δεκαετιῶν πραγματικότης. Συμπολῖται τοῦ Ἄλμπερτον ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν ἐκκλησία μας μετὰ τὴν τέλεσιν Δοξολογίας.

Ο ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ

«Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός».

«Διὰ τοῦ στόματός μου θέλω ἀναγγείλλει τὴν ἀλήθειάν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».
Ψαλμ. «πθι»

ΕΙΚΟΝΕΣ — ΚΑΝΔΗΛΕΣ ΚΑΙ Η ΩΡΑΙΑ ΠΥΛΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΝ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΝ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙ

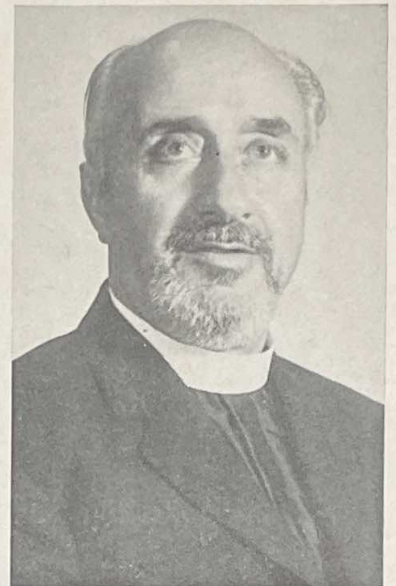
«Τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα θέλομεν ψάλλει».

«Ἐν μέσῳ Ἐκκλησίαις θέλω Σὲ ὑμνήσει».

Ψαλ.

ΑΠΟΨΙΣ ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

῾Ο ἱερεὺς τῆς ῾Ελληνικῆς Κοινότητος ῎Αλμπερτον
Αἰδ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ

«ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΣΟΥ ΚΥΡΙΕ ΕΝΔΥΣΟΝΤΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ».

῾Η εὐχὴ καὶ ἐπιθυμία τόσων ἐτῶν γίνεται πραγματικότης. ῾Ο ῾Ιερὸς Ναὸς ἅμα τῇ περατώσει του, ἀποκτᾷ καὶ τὸν λειτουργόν του.

῾Η Α.Σ. ὁ Μητροπολίτης μας χειροτονεῖ τὴν 1ην Νοεμβρίου 1972 εἰς Διάκονον, τὸν ἐπὶ 50ετίαν ἱεροψάλτην κ. Νικόλαον Μ. Χατζηθεοδώρου, τὴν δὲ 4ην τοῦ ἰδίου μηνὸς εἰς Πρεσβύτερον.

῾Ο Αἰδεσιμώτατος πατὴρ Νικόλαος ἀνέλαβεν καθήκοντα ᾿Εφημερίου εἰς τὸν Ναόν μας, ἅμα τῇ χειροτονίᾳ του, καὶ ἔκτοτε ἐκπληροῖ μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν εὐσυνειδησίαν, ὅλας τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου του.

. . . κι' ἂν τὰ χρόνια περνοῦν κι' ἡ λησμονιὰ ἀποχρωματίζει καὶ σβήνει γνωριμίες καὶ ἐπεισόδια τῆς ζωῆς, πόθους κι' ἐλπίδες, ὄνειρα καὶ πραγματικότητες, ποτὲ ἀπὸ τὴ μνήμη κάθε ἀτόμου, λαοῦ καὶ κοινωνίας — κάθε ἐποχῆς — δὲν σβήνουν πράξεις ὑψηλαὶ καὶ ἔργα φιλαλληλίας.

Ἡ φιλαλληλία γνώρισμα τῆς φυλῆς μας ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, ἐμφανίζεται καὶ στὸν πονειρὸ καιρὸ ποὺ ζοῦμε, ποὺ τὸ συμφέρον προέχει πάντων.

Ξεχωρίζουν μερικὲς μορφὲς ποὺ ὁ πλοῦτος δὲν ἐπηρέασε οὔτε ἐπηρεάζει τὶς εὐγενικές τους ψυχές. Οὕτως, μὲ τὸ ὑπέροχον παράδειγμά των διαποτίζουν τὶς ἀνθρώπινες ψυχὲς καὶ ἐνσταλάζουν σ' αὐτὲς τὰ νάματα τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως, τῆς Χριστιανικῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἐναρέτου Ζωῆς.

Ἡ ἁγνότης τῆς ψυχῆς, ἡ πίστις πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, γνώρισμα τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ποὺ τὸ πέρασμά τους στὸν μικρὸν αὐτὸν πρόσκαιρον τῆς ζωῆς χρόνον, ἀφήνει σημάδια ὅτι ὁ Πλάστης δὲν ἐγκατέλειψε τὸν ἄνθρωπον.

Μπροστὰ σὲ ἔργα φιλαλληλίας καὶ στὴν μνήμη τῶν δημιουργῶν των, οἱ ἀνθρώπινες γενεὲς ἀποτίουν τὸν πρέποντα φόρο Τιμῆς, καὶ ὁδεύουν τὸν ὀρθόδοξο δρόμον τῆς ζωῆς. Ἄλλως, «ΠΙΣΤΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΓΩΝ ΝΕΚΡΑ ΕΣΤΙ». —

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΞΕΤΥΠΩΘΗ ΕΝ ΕΤΕΙ ΣΩΤΗΡΙΩ ΧΙΛΙΟΣΤΩ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΟΣΤΩ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΩ ΤΡΙΤΩ ΜΗΝΙ ΜΑ·Ι·Ω ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΟΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ.

THIS ALBUM WAS COMPILED, ON THE OCCASION OF THE CONSECRATION OF OUR CHURCH, DURING THE MONTH OF MAY IN THE YEAR OF OUR LORD, ONE THOUSAND NINE HUNDRED AND SEVENTY THREE.

ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ ΕΠΕΜΕΛΗΘΗΣΑΝ
ΕΥΓΕΝΕΙ ΦΡΟΝΤΙΔΙ
ΟΙ κ.κ.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ ΒΑΜΒΑΚΙΔΗΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΙΖΑΝΗΣ
ΔΟΝΑΤΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗΣ

ΟΙΤΙΝΕΣ ΤΑ ΕΛΕΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ΤΗΝ ΠΑΝΣΟΦΙΑΝ ΚΑΙ ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΧΝΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΚΑΛΕΣΘΕΝΤΕΣ, ΕΞΕΤΕΛΕΣΑΝ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΝ ΑΥΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ, ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕΣ ΟΤΙ ΘΕΟΣ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΕΠΟΙΗΣΕΝ.

THIS HISTORICAL ALBUM WAS COMPILED BY THE ADMIRABLE AND UNSELFISH OF MESSRS.:

P. N. VAMVAKIDIS
E. A. PIZANIS
D. S. PASCHALIS

Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια καὶ ἐκτύπωσις: **MARKA PRINTERS (PTY.) LTD.**